

have ramt et Par andre Sogne, men at ganske vist navnlig disse 2 Sogne vilde være blevne haardt ramte. Da disse 2 Sogne imidlertid netop ere af vore allerfattigste Sogne, er det kun en Bekræftelse paa Rigtigheden af, hvad vi her gaa til. Saa siger det ærede Medlem ganske vist, at saa skulde der rejses en Storm i de to nævnte Sogne, som skulde bringe en Forandring til Veje, men en saadan Storm tror jeg ikke er tilstrækkelig til at hjælpe dem. Den Slags Storme tage sig maaske ud paa Papiret, men de skulde ogsaa gerne sætte Spor i Virkeligheden, og det er der ingen Sikkerhed for, at de gøre.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Maa jeg til det ærede Medlem, der nu talte (Hammerich), blot sige, at i Aarene 1896—1902 havde vi ikke en saadan Kirkeligningsret. Og hvordan vare saa Forholdene? Vare Forholdene da i de Aar saadan, at det var de fattige Sogne, der maatte undgælde derfor? Nej, Forholdene vare saadan, at alle Kirkebestyrelserne sparede og spinkede og satte Tæring efter Næring, og der blev ikke paalignet Kirkeskat i et eneste Sogn i de 6 Aar. Det er Stillingen. Dette er ogsaa et Svar til den højtærede Kultusminister. Dette viser, at det kan meget godt gaa uden en saadan Kirkeligningsret, som der her er Tale om, thi det er gaaet i en Aarrække, nemlig den Gang Højre og Venstre ikke kunde enes om, hvorledes Kirkeligningen skulde ordnes.

Den ærede Kultusminister spurgte, om jeg vilde tage Konsekvensen af min Stilling med Hensyn til Garnisons Kirke og Holmens Kirke. Det maatte dog nærmest være Ministeriet, der havde Pligt til at sørge for at skaffe dem de nødvendige Midler. Saa spurgte den ærede Minister, om jeg vilde tage Konsekvensen overfor Magistraten, der er Patron for en Række Kirker. Ja, naturligvis; Magistraten maatte i de Aar, jeg her omtalte, 1896—1902, klare denne Sag, og det gik meget godt. Den sparede og søgte at klare sig. Og saa siger jeg, at skulde der vise sig i enkelte Sogne — som f. Eks. Frelsers Kirkes Sogn — en aldeles tvingende Nødvendighed for store Udgifter, anviser Christian Vs danske Lov Vejen, nemlig at søge til de velhavende Søsterkirker. Og dernæst er der en anden Vej, nemlig den, man vælger overfor de gamle, monumentale og histo-

riske Kirker i Landet — og det er ogsaa et Svar til det ærede Medlem for Nørresundby (Jensen-Sønderup), som mente, at jeg havde givet Anvisning paa den store Fælleskasse. Nej, ikke i anden Udstrækning, end der allerede finder Sted, men jeg havde krævet Lighed der. Saa længe vi have statskirkelige Forhold her i Landet, og saa længe Staten træder til ved Hovedreparationer af de store og monumentale Kirker ude i Provinserne, saa længe mener jeg, at Staten har en Pligt til at gøre det samme i København.

J. H. Jensen: Den højtærede Minister udtalte før, at han ikke troede, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) virkelig ønskede at faa de to Kirker lagte over paa Krigs- og Marine-ministeriet. Det tror jeg dog netop er det ærede Medlems Ønske, for det ærede Medlem vil derved naa to Formaal. Det første er, at skille København af med en Udgift og faa denne lagt over paa hele Samfundet, det er jo en Vej, som Socialdemokraterne her i København ofte ønske at gaa. Det andet Formaal er at faa de militære Budgetter bragte i Vejret, saa at han baade her og udenfor denne Sal kunde sige: Kunne I se, nu ere de militære Budgetter stegne igen! København vilde altsaa blive lettet for denne Byrde, og det ærede Medlem vilde faa noget at agitere paa. Jeg tror altsaa, det er det ærede Medlems ærlige Mening, men jeg vil haabe, at dette Tings Flertal aldrig vil føje sig efter denne Mening.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Det er ikke noget nyt, at det ærede Medlem for Aalborg Amts 3die Valgkreds (J. H. Jensen) lige mod Slutningen af en Debat staar op og dokumenterer, at han ikke har begrebet et Ord af det hele. Det har han altsaa igen gjort i Dag. Jeg sagde: Vedligeholdelsespligten maatte paahvile Krigs- og Marineministeriet overfor de Kirker, der sortere derunder, paa samme Maade som Pligten maa paahvile Magistraten overfor de Kirker, hvis Patron Magistraten er. Men Følgen er netop bleven, at i de Aar, jeg nævnedes, har det ingen Ting kostet. Det er Stillingen. Og skulde endelig Krigs- og Marineministeriet sørge for at skaffe de nævnte Kirker, hvad der er fornødent — det er for øvrigt meget rige Kirker, som selv have